

Q. D. B. V.

PROBATIONEM
DE
AUDITU,

Magnifici J^Ctorum Ordinis
indultu,

& sub

PRÆSIDIO
DOMINI

RIDERICI PHILIPPI, Lips.

J. U. D.

ad d. IV. Martii, Anno M. DC. LXXX.

H. L. Q. C.
P. P.

GEORGIUS FRIDERICUS Scharff/
Lygiô - Silesius,
Autor.

LIPSIAE,

Literis JOH. WILHELMI KRÜGERI.

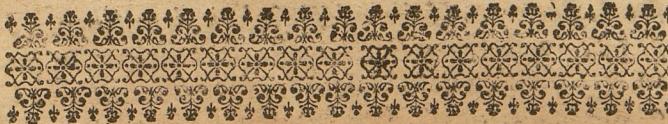

Monogram Schleinitz

12.

1680, II

12

I. N. f.
PRODROMUS.

Veritate, illam Justitiæ Nutricem atq; Fundatricem, ut rectius è fluctuosò Dubiorum pelagò eruat Prudens ac Circumspectus Jūdex, (qvippe in qvō sola hæc scientia requiritur, ut habet *Mestertius in tr. de prob. qvæst. cui fiat probatio. p. 6 15.*) opus ipsi erit qvam maximè Probationibus; Nam licet negandò vel affirmandò, Veritas ipsa non mutetur; per l. 6. pr. ff. ad *Municipal.* Reipubl. tamen interest, eam in lucem publicam prodire; tūm, ut litium aliquid sit finis, l. fin. pr. ff. pro suo. tūm, ne probis & virtuosis sua præmia, l. fin. C. de stat. & imagin. Improbis verò & sceleratis promeritæ poenæ detrahantur, l. 51. §. 2. ff. ad L. Aquil. l. 22. C. de pœn. Traditur inde varii generis Probatio à Dd. i. Ratione Subiecti, alia est *Artificialis*, qvæ industriâ Probantis ex ipsâ Causâ ejusq; circumstantiis deducitur; alia *Inartificialis*, qvæ ad fidem faciendam extrinsecus adsumitur, *Dn. Struv. Exercit. 28. th. 3. & 4. Straueh. Dissert. ff. 25. th. 12.* Qvæ tamen, si verum faterivimus, non est Probatio Juridica, sed Rhetorica Ari-

¶ot. 1. Rhetor. 2. Hahn. ad Wesenb. tit. de probat. n. 16.
p. 58. 2. Ratione Effectus, alia plena dicitur, ut puta,
qvæ plenam & sufficientem facit fidem. l. 19. C.
de R. V. l. 21. l. fin. C. de probat. l. 2. C. de testibus. alia
Semiplena, qvæ qvidem, ac si Juri nostro parum con-
veniat, à Donello lib. 24. Comment. c. 19. & Duare-
no 2. Disp. 33. impugnatur; Haud obscurè tamen
partim ex l. 5. l. 6. C. de prob. c. ult. extra de Jurejur.
partim ex art. 23. Constat. Criminal. Carol. V. ibi: Die-
selbe ist eine halbe Beweisung. Et Ordin. Proc. Sax.
Tit. 30. in pr. Usuq; fori adstruitur Gail. 2. obs. 20.
n. 5. Mynsing. I. Obs. 68. Et 93. Mascard. de prob.
Vol. I. Quest. 4. n. 11. Treutl. Vol. 2. Disp. 4. th. 2.
Strauch. Disp. ff. 25. th. 8. Amad. Eckolt. ad tit. ff. de
probat. S. 2. Dissent. noviss. Wissenb. Disp. ff. 43. th. 4.
Ad alterutram prioris, utramq; vero posterioris Divi-
sionis speciem, Præsens HÆC DE Auditu PROBATIO,
qvam ventilare suscepimus, erit referenda; Sed
anteqvam ad eandem penitus progrediamur, jure
merito Divi Imperatoris nostri, qvod in Nov. 6.
præf. monitum piissimum expressit, ad animum re-
vocamus; Nempe bene universa & competenter
geri, si principium decens & amabile fiat Deo. Atq;
ita primariò eidem omnia adscribimus; deinde
ejusdem Gratiam humillimè imploramus. Faxit,
ne qvidqvam adversus Äqvitatem dicendò statu-
endòe committat Juvenilis lubricitas. Certè sic
nihil derogabitur iis, qvæ ad Justitiam, nihil iis, qvæ
ad Veritatem.

CA.

CA P U T I.
DE
N O M I N E.

S. 1.

Hisce, ut par erat, annuente l. 1. ff. de O. J. decenter pra-
missis, rem ipsam exordimur; ubi in principio statim
& quasi in limine se nobis offert Vocabum Enodatio; *Vocabum e-
in quam inquirere non tam seculi mores, quam ipsa sva-
dere viderit utilitas, LLbus nostris ad stipulantibus, ut vi-
tilis est.*
dere est in l. pr. ff. de f. & f. l. ff. de R. C. l. ff. de adequo: vel amitt.
poss. l. 1. pr. ff. de Furt. l. 1. ff. de pæt. l. 49. ff. de V. S. aliisq
benè plurimis. Non tamen in hoc erimus prolixiores, sed
qvæ pulchrius accuratiusq forte de hâc re dici potuissent,
Lexicographis relinqvimus, iplo Jure admoniti, potiorem
Rerum, quam Verborum habendam esse rationem, arg. l.
17. ff. de LL.

S. 2. Duo autem potissimum hîc consideranda ve-
niunt vocabula. 1. PROBATIO, qvod à supinô Verbi *Probatio:*
probare, (cujus variae acceptio:nes & Homonymia: habentur *nis Etymo-*
apud Almers in suo Manu:ali Juris, qvi de eô videri potest, si *logia, Ho-*
cui libitum fuerit, sub tit. Probatio) Derivatione scilicet *monymia,*
Grammaticâ, non Logicâ deducitur. Atq in jure nostro,
secundum *Excellenissimum Stranchium Dissert.* ff. 25. th. 8. tri-
fariam usurpar. *Vel* enim significat medium & causam;
Qvæstionem seu intentionem probantem & tunc idem est,
qvod Argumentum; *Vel* deo:cat Effectum medii proban-
tis, seu ipsam conclusionem; *Vel* etiam Actum medium il-
lud adhibentem, qvæ significatio est hujus loci. *Perez ad tit.*
C. de Probat. n. 2. Ummius in Process. Disp. 25. th. 1. n. 5.

S. 3. 2. AUDITUS, qvæ vox in legibus nostris, vix *Auditus;*
aliò, quam apud Latinos sivevit, significatu gaudebit, vide
l. 6 C. *Theodos. de Hereticis add. c. cum caus. 37. extra de testib. co-*
preterea extra eod. can. testes 15. in addit. Caus. III. quest. 9. De-
scenditq à verbô audire, cuius diversas significatio:nes la-
tius expositas habet Dn. S. Stryck. in Tr. de jure sens. Disp. 30.

A 3

cap. 16

Cap. 1.n.2. & 3. Hæc dicta de Nominibus sufficere putamus
ad scopum nostrum, proinde nunc ad Definitionem rea-
lem nos convertimus.

CAPUT II. DE DEFINITIONE ET DI- VISIONE.

*Definitio
realis.* **E**st autem Probatio de Auditu, Actus, qvō, negata ab
adversā parte intentio per Testes Habiles de Auditu
legitimō & ordinatō modō deponentes ad fidē Judi-
ci faciendam, confirmatur, l. 1. l. 12. infin. ff. de probat. Pre-
land, Strauch. Exercit. ff. 25. th. 8. p. 389. Meier. in Colleg. Jur.
Argent. de prob. th. 2. B. Eckgl. d. l. §. 1. p. 307. Magnif. Dn.
Born. in Disp. ad univ. Ius Judic. th. 50.

Divisiones §. 2. Definitionem excipit *Divisio*, ubi præcipuè nostra
probatio dividitur i. in plenam, qvæ plenam judici facit si-
dem. B. Eckgl. ad tit. de prob. §. 2. p. 306. & minus plenam, per
qvam aliqua saltem, sed non plenaria, fides judici exponi-
tur. vid. cap. 5. & 6. infra. In Eam, qvæ est de auditu pro-
priō, qvando quis propriis factum percepit auribus. Dn.
Sam. Stryk. intr. de Jure sens. Disp. 3. cap. 2. n. 1. & qvæ de au-
ditu alienō, ubi ab aliō factum verbis enarratum accepimus,
dicitur, d. l. Prosper. Farinac. de testib. lib. 2. qvæ. 69. cap. 1. de-
niq. 3. Probatio est vel Regularis, qvæ fit post item contesta-
tam tot. tit. extra ut lite non contestata, vel Irregularis, qvæ
fit ante item motam ad perpetuam rei memoriam. Dn.
Swendendörffer. ad Fibig. cap. 2. §. 25. lit. C. n. 2. p. 207.

Genus. §. 3. Generis loco posuimus *Actum*, intellige *Judiciale*,
l. 18. C. de probat. l. 3. C. ob turpem caus. verbō actus generaliter
sumtō, pro omni factō communi, l. 19. ff. de V. S. qvo negotia
sunt. Cœdd. ad d. l. 29. n. 9. longe commodius, qvam
Ostensionem & Demonstrationem cum Bachov. ad Treutl.
Vol. 2. Disp. 4. th. 1. lit. A. qvam tamen à probatione multis
differre, satis eruditè pro more exposuit prælaudatus Dn.
Strauch. Disp. 25. th. 8.

CA-

CAPUT III. De CAUSA EFFICIENTE.

§. 1.

Quandoq; notissimi juris est, Ea, qvæ probari Probatio-
nem ostendiq; nequeunt, pro non gestis, nec existentibus nisi necessi-
tibus haberi l. 77. ff. de Contrab. Empl. l. 17. ff. de in diem addict. tas.
l. 30. ff. de Testam. tut. l. 10. ff. de reb. dub. Wiesenb. inff. de Prob.
n. 1. Probationem autem vice versa adeo esse de Substan-
tiâ Judicij, ut ne quidem in summarissimâ omitti, Clement.
Suepe, de Verb. Signif. Carpz. in Jurispr. Consistorial. lib. 3. Def.
28. n. 10. & Zang. in tr. de Except. c. 2. n. 9. t. arg. Decisi. Elect.
Nov. 1. sed semper, sive id fiat verè, sive presumtivè, inter-
venire debeat; Trenil. Vol. 2. Disp. 23. l. 3. lit. C.

§. 2. Ita Thematis hujus CAUSAM REMOTAM Jus Causa Effi-
tum Civile, l. 28. ff. de prob. l. 2. §. 8. ff. de aqua & aqu. pluv. ar- ciens re-
cend. tum Canonicum. cap. licet ex quadam 47. extra de testib. mota.
ibid. Glossa & Dd. statuere calculumq; nobis abundè adjice-
re, non dubitamus: Qvod verò generaliter Probationes at-
tinget, eas jam tum in Republ. Hebraicâ & apud omnes gen-
tes benè moratas perqvam custoditas fuisse, diffidendum
haud est; unde Jure Divinô Judices condemnare illum
prohibebantur, nisi ad minimum duobus testibus convi-
Etum. Deut. 17. v. 6. & 19. v. 15. quam deinde Legem in No-
vô Testamento fuisse repetitam apertissimi Textus apud
Matth. 28. v. 16. & Joh. 8. v. 17. evincunt. Verum licet hoc
ita fese habeat in thesi; in hypothesi tamen & quatenus
jam solum jus nostrum certa qvædam & singularia de iis
disponit, eaq; ad statum nostrum applicat, res aliter quam
prædicto modô se habere non videtur.

§. 3. Causa vero EFFICIENS PROPINQVA, ut in Propin-
omni probatione, ita & hic potest esse Judex, Actor & Re-
us. Amad Eckolt, ad tit. ff. de probat. §. 8. qvibus asserentibus que est
arg. l. 2. l. 5. l. 21. l. 22. ff. l. 8. C. de probat hoc onus, sed diversi-
modè incumbit. Judex enim probandi necessitatem vel
ex offici.

ex officio, ut in causis inquisitionis, suscipit B. Brunn. in
Process. Inquisit. cap. 8. vel sententia suâ interlocutoriâ arg. c.
9. extra de probat. imponit l. 2. ff. cod. Dn. Struv. Exercit. 28.
th. 6. & tum probat vel i. Actor, l. 21. ff. l. 8. C. de prob. §. 4. Inst.
de leg. qvô non probante. Reus absolvitur, et si nihil præ-
stiterit, l. 4. C. de Edendo, c. f. §. 1. de Jurejur. in bto. imo licet
se adstrinxerit ad aliquid probandum, defeceritque, nec ta-
men condemnatur. Mascard. de prob. Vol. 1. o. 36. n. 37. Nam
qvicunq; agit, ille regulariter & semper aliquid intendit, vel

Actor.

Reus.

Affirmans vero suam intentionem probare tene-
tut, l. 2. ff. de probat. §. 4. Inst. de Leg. l. 2. l. 23. C. de pro-
bat. Vel 2. Reus, l. 5. l. 12. l. 17. l. 18. §. 1. l. 19. l. 22. ff. de prob.
qui cum directo & ferè semper ea inficiatur qvæ poluit
Actor, eatenus, quatenus vel in totum vel pro parte negat,
Carpz. in Proc. l. 23. art. 1. n. 42. negationem suam, nec per
rerum naturam probare potest, aut debet. d. l. 23. C. de prob.
Qui probat Per indirectum vero, suam qvocq; Negativam, qvæ affirma-
vel per in- tivam scil. tacitum aut involvit, aut per necessariam con-
directum sequentiam eruere finit, nihilominus nonnunquam pro-
bat, sicq; in l. 8. ff. de probat. qui negat, se in patriâ potestate
esse, tacite affirmit, se ab Avo esse emancipatum, it. in l. 7.
ff. cod. Hæres, qui bona detineti ad solida legata luffi-
cere negat, facile opinionem facit, aliqua tantum bona esse
in hæreditate, qvorum tamen astimationem Legata longè
excedant, & propterea hi ipsi ad probationem adstringuntur.
Qvo sensuLL. alia adhuc qvamplurimæ intelli-
genda, qvæ neganti imponere videntur probationem, qvas
recensuit Mestert. tr. de Probat. Q. Cum Negationi expresse
negativa enim non ex figurâ verborum, sed vi & po-
tentia astimanda. B. Brunn. ad l. 8. ff. de prob. n. 2.
vel dire- qvod similiter procedit, si reus excipiat, tunc enim parti-
cte suam bus Actoris fungi Exceptionemq; implere debet, l. 19. pr.
exceptio- §. 1. & seqq. ff. de probat. Nisi sit Exceptio non numer-
nem: ata pecuniæ, intra biennii metas opposita, §. un. Inst. de Li-
terar. Obligat. ubi petitor probare debet, pecuniam alteri
tio. esse numeratam, l. 3. l. 10. C. de nonnum. pec. nam hæc nega-
tio

tio est de naturâ contractus. *Dn. Aug. Bened. Carpz.* Ante-
cessor in hac Alma florentissimus in p[ro]lect. ad Schobel. iir. de pro-
bat. vid. supra cit. Autor. in Tract. de non num. pecun. p. 376.
quando verò Exceptio illa, bienniū dernum elapsō, Actori limitatio
est objecta, virtutem suam amittit, atq[ue] tum Reo probatio nisi limitatio
adjudicatur. *B. Philipp. lib. 3. Eccl[esiast]og. 68. p. 705.* Ungep. Exerc. tatio.
Just. II. qvæst. 9. dicta quoq[ue] non aliter procedunt, si præ-
sumtio sit contra reum, ut in l. 12. ff. de probat. l. 9. l. 25. pr. §.
l. 2. & fin. ff. eod. l. 17. ff. de jure dot. l. 24. §. 8. ff. de fideic. libert.
Cajac. lib. 12. obs. 49. Mæstert. de probat. Qvæst. An Presumt. ult.
Hinc inde ab onere probandi relevatur Possessor rei con-
troverfæ l. fin. C de R. V. l. 1. C de hered. pet. cum ille possesso-
nis commodō se tueatur. l. 1. §. 6 ff. uti possid. non obstat.
l. 16 C de probat. vid. B Eckolt. tit. de probat. §. 3. inf. ubi plu-
res exceptiones legi possunt. Quid vero dicendum. si
non liqueat, quis actor, quis reus sit, in controvertendi
q[ua]litate? vide Dr. Strauch. c. l. th. 9.

CAPUT IV.

DE O B J E C T O.

§. 1.

Videndum jam est, QVALE hæc de Auditu Proba- Objectum,
tio sortiatur OBJECTUM, ac Auditus quidem. Auditus.
prout Physici eum considerant, objectum sonus est Physicum.
qvicunq[ue]. Bald. in c. 35. extra de testib. Juridicè autem ille Juridicē.
tantum, de qvō in Judiciō qvæstio moveri potest; Dantur
enim res bene multæ, de quibus nisi auditu perceptis, Pro-
batio institu[n]on potest. *Dn. Stryk. in Tr. de Jure sens. Diff.*
3. c. 1. n. 8. & c. 2. n. 4. Itaq[ue] assirimus probationem hanc
versari circa ea, qvæ sunt Facti, l. 6. C. de probat. in qvibus in-
tentio actoris & exceptio rei se fundat, l. 12. l. 19 ff. de probat.
Jus enim, cum Judicinotum esse debeat l. 2. ff. de Jur. & Fact.
ign. & ex officio Judicis suppleri possit. l. un. C. ut qvæ desunt. Ius non
Advoc. nunquam est probandum, nisi qvoad applicatio- pr. & s.
nem. Treml. Vol. 2. Diff. 4. sh. 1. lit. P. Dn. Strauch. Diff. 25 th. 10.

B

§. 2. Fa-

benè tamē. §. 2. Facta verō, de qvibus diximus, esse debent (i.)
(i.) Facta AUDITU PERCEPTA; Nam ut minus accuratē loqui
audiu- mur, cum dicimus: Ego his meis oculis vidi, Mævium.
percepta. promississe Titio centum aureos: Ich habe es mit meinen
Augen gesehen/daß Mœvius 100. Ducaten versprochen/qvod
vulgus tamen assolet, ita certē longē pejus faceremus, si
testem negotii verbalis surdum, licet acutissimi visus, invoca-
re emus. Qoniam hoc modo confunderentur sensuum
objecta, nec Effectum suum, quem debebant, nancisci pos-
sent. vid. land. Dn. Stryk. Disp. 3. c. 1. Aliud fortē dicendum
videtur, ubi qvæstio est de tali casu, in quo visus & auditus
unā concurrerunt, v. g. in realibus simul & verbalibus injuriis;
ibi enim sensus unus alterum quoq; involvit, neq;
hæc res solō auditu porest percepta, sed insuper visu per-
cipienda, dici, & proinde non in totum hūjus materiæ ob-
jectum, ut scil. delictum ex unius depositione judicari
possit, constituit, sed ex parte tantum, qvatenus scilicet Au-
ditus de eō solō, qvod in ipsum cadere potuit, depositur.
Dn. Stryk. alleg. loc. n. 8. Idem statuendum, cum lex expresse
ad auditum visum simul reqvirit, ut in testibus testa-
menti l. 9. ibi: Et testes non in conspectu testatoris. C. de testam.
ibid. B. Brunn. Carp. in Jurispr. Forens. P. 3. Conf. 3. D. 2. n. 7.
dict. Dn. Stryk. c. 1. n. 28. etiam tempore pestis conditi.
Carp. p. 3. C. 4. D. 10. Qvod nonnulli, sed perperam, ad
Donationem mortis causâ extendunt. Dn. Stryk. d. l. n. 53.
Disp. Carp. p. 3. C. 1. D. 30. n. 6. tanta enim nonnunquam ho-
rum sensuum est affinitas, ut vix ac ne vix qvidem discer-
ni possint. cit. Ant. n. 10.

Nec inter. §. 3. Non interest, an facta, qvæ auditu percipimus
est an sint NOVA sint, hoc est non multū abhinc annūs celebrata,
nova sive ANTIQVA, ut Centenaria, l. 76. ff. de Judic. l. 65. in f. ff.
an anti- de usūfr. l. 8. ff. de usūfr. leg. l. 23, C. de SS. Eccles. aut immemo-
qva. rialia seu hominum memoriam excedentia, l. 28. ff. de pro-
bat. l. 2. §. 8. ff. de aqua quot. Farinac. lib. 3. de testib. t. 7. qv. 69.
n. 142. Maserad. de probat. Vol. I. Concl. 104. n. 4. qvæ duo in
multis differre satis eruditè exposuit, Rebhan. Icius in Disp.
de Præ-

de prescript. immemoriali. inq; praxi ita observari statuit
B. Carpzov. P. 2. C. 1. D. 7. Etenim tam auditus alienus, sive
prout eundem vocant Dd. auditum auditus *Baldus in cap.*
licet 47 extra de testib. Gottofr. adl. 18. ff. de probat. lit. E. qvam
Auditus proprius, modo utrobiq; debita observentur
infra in cap. 5. exposita reqvisita, probatione indigent.
Nec enim opus est, ut semper superfint, qui meminerint,
sed sufficit audivisse testes ab eis, qui memoriam tenuerunt.

Jctus Paul. in l. 2. §. 8. ff. de aqua & aqua pluv. arc. nec refert,
utrum res sit majoris præjudicij, an minoris, utroq; enim an majo-
casu nostram probationem admitti contra communem ris an mi-
Dd. Scholam, Earinac, c. l. n. 133. & §§. testatur. Masicard. de noris pre-
Prob. V. 1. Concl. 104. n. 19. Stryk. d. cap. 3. n. 18.

§. 4. (2.) Requiritur, ut in quibus Auditum adhibui-

mus, eadem adhinc DUBIA dici possint; notoria namq; (2.) Du-
indubitate non indigent probatione, l. 1. §. 2. ff. de O & A.
c. de manifestis XVII, q. 1. c. superea 3. extra de testib. cog fatis e- nec nota-
vincunt addc c. Evidentia 9. extra de accusat. Mysing. lib. 6. obs. 3.
nisi sint facti traseuntis Gail. 1. obs. 7. n. 4. & seq. & 2. obs. 27. nisi sint fa-
n. 25 Dn. Schwend. ad Eckolt. 1. ff. de probat. §. 8. verb: que facti trans-
notoria sunt. Sicuti nec illa, qvæ jamjam decisæ, l. 19. C. enuntiis
de transact. l. 31. ff. de jurejur. aut per transactionem aut alio nec decisæ
modo definitæ sunt l. 13. §. idem Jul. ff. de jurej. ratio est in
l. 23. §. 1. ibid. Gloss ff. de condit. indeb. l. 32. C. de transact. We-
senb. in ff. h. t. n. 7.

§. 5. Qvibus positis nunc facile inferre licet: Objectum
ubicunq; vel de contractu verbis celebratō, vel de
licitō verbis patratō, vel ex circumstantiis cuiusdam
delicti ex auditu, qualis casus est in cap. 17. extra de te-
stib. & attestat. Dn. Stryk. all. Diff 3. c. 1. n. 38. & seq. item
cum de voce hominis sive ordinariā, qvā in conversatione
utimur, sive extraordinariā, eāq; vel plorante, seu ejulan-
te l. 1. §. 28. ff. ad Sel. Silan. vel clamante l. f. C. de his que ut
indign. & ut paucis dicam, de omni eo, qvod auribus per-
cepit potest in judiciō controvertitur; puta in Emocio-
ne. Venditione, Locatione. Conductione, Societate &

per audi- Mandato, &c. Probatio de auditu conseqvit objectum
tum suum: Si videlicet auditum proprium concernat: Ubi
proprium cunq; vero de factis antiquis, in qvibus temporiis diurnis.
Facta vero tas Probationem reddit difficultorem Menoch. Arbior. Judic.
antiqua Quest. l. 2. cans. 43. n. 11. puta de Memoriam Dn Stryk d. ir. Disp.
ut 8 o. 3. Finibus antiquissimis. D. Brunnem. Reperi. parat. Wef.
de memo- tit. fin. regundorum. qu. 16. Mascard. de prob. V. i. Concl. 395. n 4.
ria Wissenbach. p. 1. Disp. 22. th. 6. Præscriptione immemoriali,
de finibus c. 1. de Præscript. in Vito. Carpz. p. 1. C. 16. Def. fin. Schneider. ad
antiquis tit. Inst. de Usucap. junge supra allegatam Disputationem de imme-
de Præscript. immemoriali præscriptione. Possessione vel Dominiō Antiquō,
pione Mascard. de prob. d. Concl. 104. n. 17. Menoch lib. 5. A. J. Q. 475.
de Domi- n. 11. Farinac. de test. d. quest. 69. c. 3. n. 13. aut Confangvinitate
nia & Pos. & Affinitate fermo est c. 47. extra de test. c. Parentela, XXXV.
sessione q. 6. Carpz. lib. 3. Rep. 65. n. 6. vel de Credulitate, veluti pro
de Con- rei innocentia, Farinac. de test. lib. 3. Tit. 7. Q. 68. §. 2. n. 77.
fanyvini- vel quod directo probari. d. l. n. 81. aut sensu corporeo per-
tare & Af- cipi nou potest, n. 82. disceptatur. Auditus alienus officio
finitate suō fungens, Objectum sibi constituit, Farinac. de probat.
de Credu- lib. 3. qu. 69. n. 62. quā tamen ratione & efficaciā hęc omnia
litate fiant inferius & capite subseqvente pertractabitur. Hoc
per Audi- tantū adhuc præsenti loco non est præterendum: Pro-
tum bationem de auditu Auditus extra casus exceptio non ex-
(2) alie- tendere; nec nomen quidem probationis apud JCtos me-
num. teri, cum sit contra foruman juris præscripti. quā plurimis
eruit. Farinac. d. l. c. 1. n. 31. & seqq.

CAPUT V. DE FORMA.

§. I.

Forma & **H**uc usque generaliora pertractavimus, sequuntur
modus specialiora, nempe formā & finis. FORMA, confi-
perficitur stit in Probationis modō & testimoniū qualitate. I. Mo-
lita conte- dus & ratio probationem instituendi ferē ita perficitur
statā ut (1.) līte demūm contestata tot. tit. extra ut līte non contestata,
Trent.

Treutl. V. 2. Disp. 4. th. 6. lit. A. (cum ante eam, non certè constet, an cedere reus, an contendere velit B. Eckolt ad tit. ff. de prob. §. 5. p. 309. exceptiones videlicet apud eundem, quibus adjici potest probatio ad perpetuam rei memoriam Dn. Swendendorffer in Not. ad Fibig. cap. 2. §. 15. lit. Q. p. 207.) & præcedente sententiâ judicis interlocutoriâ procedat, We-^E senten-
senb. in n. ff. de prob. n. 5. atque tum sive Actor sive Reus petit tia inver-
ad probationem admitti & dari sibi terminum probandi, id locatoria.
est diem statui, intra quem testes suos producat & præterea Terminus
adversarium, ut videat testes produci & jurare: c. 2. exira probandi
de testib. ibid. Dessel, in Erotem. qv. 8. p. 208. quijure communi est J. C. Car-
Judicis arbitrii commissus l. i. C. de dilat. c. 4. §. statuum iii. birrarium
qv. 3. Jure vero Saxonico statutus est sex septimanarum J. S. Sta-
triumque dierum continuarum, à tempore rei judicata inveni
computandarum. LandR. lib. 1. art. 67. Constit. Aug. 16. P. 1.
Ord. Proc. Sax. iii. 20. in pr. Intra quem terminum, (qui vo-
catur eine Sachsische Frist:) à probaturo non tota probatio
peragitur, B. Philipp. ad d. t. 20. Conf. 1. n. 3. 4. sed ad minimum quod offe-
articuli probatoriales ex libelli visceribus defumendi Ordi-
nat. Cameral. P. 3. tit. 14. verb. und sollen/ B. Philipp. c. 1. conf. 5. tituli
n. 3. affirmativè, per verba Wahr seyn concipiendi Magnif.
Dn. Born. in Disput. ad Univers. Ius. judicial. 1. th. 5. tit. E. n. 3.
& quantum fieri potest breves, rotundi & ad rem negotiorum pertinen-
tes qualitatem, ut in antiquis & immemorialibus Brunn. ad l. 28.
ff. de probat. pertinentes seu relevantes O. P. d. tit. 20. §. Die cum nominib.
te well auch ibid. prælaudatus Philipp. conf. 5. cum nominibus te-
stium examinandorum & Directori offeruntur, Magnif. & Dire-
Dn. Born. d. 1. ad hoc, ut prænominati testes cum producto
adversarii, transmissis ipsi articulorum copiis pro conci-
piendis interrogatoriis citentur, d. 1. th. 51. lit. E. alias enim
Probatio pro deserta est declaranda; nisi dilatio termino
adhuc currente fuerit petita; quæ primâ & secundâ vice ex
causis sat prægnantibus facilè Ord. Process. Sax. r. 20. §. wit-
lassen auch. Resol. Gravam. Provinc. de anno 1661. Tit. Bon Ju-
stizien Sachen §. 21. vers. derofwegen/ ulterior vero non ali-
ter, quam cum causæ cognitione & solennitate legali, vel
B 3 jura-
alias pro-
batio est
deserta
nisi dilatatio
secunda
ulterior

impetratur juramento calumniae praestito conceditur, B. Philipp. ad d. t. 20. Cons. 4. n. 3. aut favor personæ vel causæ Carpz. in Pro-
cur causa cœf. tit. 15. art. II. n. 85. ut mulierum, minorum, Ecclesiarum
restitutio. ac universitatim restitutionem in integrū postulat. Decis.
nem non Elect. noviss. 4. ibid. B. Philipp Obs. 3 q. & 5. & ad d. t. 20. Cons. 3.
gens paulò aliter fese res habebit. si in foro laxonico, de jure Bra-
Terminus xandi & Remediō L. diffamari, controvértitur, ubi illuc
Juris Bra- duorum mensium Ord. Prov. Sax. de anno 1555 tit Bon Brau-
xandi en/ vers. solle. Carpz. L. I. R. 37. Magnif. Dn. Born. cit. Diff.
& reme- th. 50. lit. G. hic autem duplicati termini Saxonici spatiuum,
dii L. in- termini probatorii loco, est præstitutum. Carpz. Tit. 20. art.
famari. 3. n. 4. 42. Dn. Schwendendorfer ad B. Eckolt. t. ff. de probat. S.
4. verbo: Est spatiuum sex septimanarum. p. 564.

Adverse S. 2. Hisce præmissis 2. Judex adversæ parti exhi-
parti arti bitos articulos communicat, ut formet interrogatoria
culi exhi- tam generalia ad testium fidem & qualitatem, Ma-
bentur, gnif. D. Born, cit. loc. th. 51. lit. F. quām specialia, dicta te-
pro for- testium circa quoslibet articulos, qvoad propositi negotii,
mādis in- loci, temporis, auditus, scientiæ circumstantias, concer-
terraga- tentia, cap. 37. extra de testib. Gail. lib. I. Obs. 95. n. 8. & d. th. lit. F.
torius de quibus reqviritur, ne sint præliminaria, Ord. Proc. Sax.
d. t. Nach dem es aber nimis prolixa, ambigua & criminosa
Recess. Imp. de anno 1654. g. es sollen aber keine / Philipp. ad d.
pertinen- tit. 20. Cons. 2. sed brevia & pertinentia ad eruendam verita-
tibus tem & falsitatem testium patefaciendam sufficientia & a-
pta nata Emeric. à Rosbach, Prax. Civil. tit. 54. & 55. Dn. Swen-
dendorffer. ad Fibig. cap. 2. S. 3. n. 10. lit. g. p. 598.

Testes ei- S. 3. Articulis ita communicatis, Testes ipsi citantur à
tantur & judice aut ejus Commissario, qui si ejus sint conditionis,
exami- ut in Judicio, quod tamen regulariter fieri debebat, non
nantur comparuerint, quales sunt multi apud Mastert. de Probat,
vel in Ja- Quæst. An ipsi iestes, p. 622. enumerati, Judicis erit arbitrari,
dicō an ilorum saam vel Testium propriam citatos eos, audiri
vel in do- velit L. 3. S. 1. S. 2. S. 3. ff. de testibus nisi agatur criminaliter,
mō. tunac enim nullō regulariter modō à judicio sele, cujuscun-
Exceptio que quoque sint conditionis subtrahere poterunt. Nov. 90.

S. 50

65. Cum absentibus autem & alterius Jurisdictioni sub-
iectis testibus, quomodo procedatur, præscriptum est in
Ord. Proc. tit. 23, ad quem Philipp. Conf. an-

§. 4. Citatis itaq; testibus (3) citantur & ipsæ partes per-
emtoriè, pròducens quidem, ut producat suis sumtibus quoq; par-
l. 3, §. 4. ff. l. u. C. de testib. tam realiter præsentes, quam ver-
baliter, absentes tanquam præsentes. O.P. S.d.t. 20, §. Ebene
mâssig/ Productus verò, ut jurare videat testes. Magnif.
Dn. Born. all. loc. lit. H. Quibus omnibus præsentibus Exa-
minatori Interrogatioia productionis in termino demum sentibus
exhibitentur O. P. S. d. l. §. 1. verb. keine Wissenschaft. testesq; testes ju-
rant, se de omnibus, de quibus examinandi sunt, & quam riant
ad causam pertinent, omnem & solam veritatem dicturos,
idq; non solum pro eò, à qvô producti sunt, sed etiam
contra eum, si rei veritas reqvirat, neq; etiam ad ferendum
testimonium in hâc causâ, odio, amore, timore, vel com-
modô aliquo inductos procedere. Sie wollen alz angegebene
Zeugen/ die reine und unverfälschte Wahrheit sagen/ und
solche nicht verschweigen weder umb Giss/ Gabd/ Geschenke/
Freundschaft noch Feindschaft/noch umb ander Ursachen willen/
l. 9, C. de testib. c. 5. 6. 7. 8. XXXV. q. 6. c. 47. exira de testib. Ni-
col. in Process. p. 1. c. 68. n. 13, n. 14. p. 559. Qvod juramentum
in probatione tam de auditu proprio, quam alieno exigitur
Stryk. d. l. c. 3. n. 39. & nemini testium, d. l. 9. c. 8. c. 23. c. 30.
extra de testib. nec clerico B. Philipp. ad Decif. El. Nov. i. Obs. 2.
nisi partibus consentientibus reinittitur. arg. l. 7. §. 14. ff. l.
pen. C. de paß. l. 26. ff. de rei vind. Mascal. de probat. Vol. i. Concl.
§. x. 108. excipitur luminarissimum possessorum ubi Electo-
rale forum duos injuratos fide dignos testes admittit. De-
cif. El. i. ibiq; B. Philipp. Magnific. Dn. Born. d. Disp. th. 51. lit. K.

§. 5. Depositô à testibus juramento, partes secedunt
& (4) testes singuli à Judice ejusvè Actuario ad articulos &
interrogatoria singularia examinantur, qvod usu forensi
ita invaluit. d. disp. & th. lit. L. & si rectius præsentibus
Examen fieri deberet partibus l. pen. C. de testib. l. 13. C. de si. Et singula
de inscr. Nov. 90, c. f. Interrogati deinde testes, sub metu re-
iterandi minantur

qui recte iterandi examiniis, Carpy. in Proc. Tit. 13. art. 4. n. 39 Dn. Swen-
debent re-dentorffer. ad Fibig. c. 2. s. 12. lit. T. p. 610. recte respondere de-
spondere bent, h. e. regulariter vivâ voce, c. testes II. q. 9. congruē

& verbis claris, c. cum causam extra de testib. non dubiis & am-
biguis vid. Carpy. & Dn. Swendentorff. sine hasitatione & va-
nec vari-
are
gunt attestationibus jam publicatis, nec valet eorum corre-
ctio, qvoniā tunc cum parte omnino videntur esse lo-

Distinctio
quædam
Excuti
continenti
Coaarrv.
Variar.
Resolut.
lib. 2. c.
13. n. 8. verb.
exterum si testes, vel post Examen perfectum,
& videndum, num verisimile sit, illos interea loqui potu-
isse cum partibus aut ejusmodi personis, à quibus partes
scire potuerint, nec ne? Priori modo correctio plane non
procedit, & sic testis vel ad postulationem partis vel post
triduum véniens ad se corrigendum à die depositionis
non admittitur, & si dicat se cum parte non fuisse lo-
cutum, nisi id etiam probet juramento & in super sit
persona nota & probata fidei. Bald. in cap. præterea, n. 4.
verb. jurabit tamen extra de testit, Posteriori casu res integra
est, & ita paulo post sponte veniens, causamque correcti-
onis suæ allégans & probans, Examine licet finito, utique
est admittendus; pari etiam ratione in secretis diu carce-
ribus detentum ceterisq; paribus, quæ docunq; se cor-
rigere posse, Dd est sententia Menoch. A. J. C. lib. 2. c. 108.

Farinac. de testibus. lib. 3. tit. 7. Q. 66. n. 227. & sqq.

Et tum de-
posita ab ter annotantur iisdemque in continentib. Actuario pro
Actuario testimonij confirmatione iterum præleguntur, Rec. temp.
fideliter de anno 1664. § in ubigen. Magnif. D. Born. d. l. lit. O. atque
annotan-
tum, ne depositionis & annotationis confusio obrepat
tur consignationis formula, à Serenissimo Electore Nostro,
secundum feliciter regente, sub dato 14. Jul. 1668. per mandatum spe-
ciale
formam

ciate Notarii Judicialibus præscripta, ut i. Interrogatoria generalia testimonijs commoda responses. 2. Articuli, & 3. cuiusq; articuli Interrogatoria specialia, cum depositi- nibus illico adjectis, ponantur, ad amissim observanda est; quam, cum in omnium manu non teneatur, hic subjecere allubescit.

Interrogatoria Generalia.

Interrogatorium 1.

Wie Zeuge heise?

R. Testis 1. Er heise N. præscri-
R. Testis 2. Er heise N. ptam.

Articuli probatorii.

Articulus 1.

Wahr und Zeuge gehöret/
daß sc. R. Testis 1. Affirmat.
R. Testis 2. Affirmat.

Interrogatoria specialia.

Interrogatorium 1.

ad art. 1.

Wo es Zeuge gehöret?
R. Testis 1. auf den Markt.
R. Testis 2. idem.

Interrogatorium 2.

ad art. 1.

Von wem er es gehöret?
R. Testis 1. von N.
R. Testis 2. von N.

J. 7. Qvibus 6. succedit attestatorum Publicatio, *Publican-*
qvæ non ad producēti, Nicol. in Process. V. 1. C. 64. n. 15. sed tur
producētis instantiam, d. I. Recess. Imp. de anno 1654. §. 54.
coram judice competente ad hoc legitimè citante, neceſſa-
riō in nostro foro est peragenda; cum publicatis de-
mūm attestationibus didicita & testificata facta præsu-
mantur, Conſtit. Aug. 16. in fin. P. 1. non ut totus ibi prælega-
tur rotulus, sed ſufficit partes ſe declarare & attestationes
pro publicatis accipere. Nicol. d. I. n. 16. p. 662.

J. 8. Publicatis, uti dictum, attestationibus, non ex Et à par-
principiis juris communis, Nov. 90. cap. 4. cap. 6. extra de fide tibus dif-
C instrum. putantur

infrum. c. 15. extra de testib. sed ex observantiâ fori Saxonici
in esse producâ 7. invalidit. ut partes, super factis probatio-
nibus, mutuis duabus & alternis positionibus, inter-
iectâ semper sex septimanarum spatiô, ab imperatâ
â judicie copiâ computandô, in scriptis offerendis
mit zweyem Schriftlichen abgesetzschien Gesegen. etiam-
num audiuntur Ord. Process. Tit. 29. Consit. Aug. 18. P. i. Resol.
Grav. Provincial. Tit. von Justizier. Sachen §. 22. Qvod spa-
tium in causis metallicis ad quinq; dierum fatale est redu-
ctum. Ordin. Metall. art. 103. §. alii ordnen wir. Nicol. in Pro-
cess. P. i. o. 68. jung. Magn. Dn. Born. in d. disp. th. 55. quem omni-
no vide.

Testes

§. 9. II. In qualitate testimoniis eorumque habilitate viden-
dum prius ut rectius cognoscatur, qui ad testimonium
sunt inhabiles, nam contraria juxta opposita magis elu-
cescunt arg. pr. Inst. de his qui secul. al. jur. Dicimus autem
h. l. illos inhabiles, qui vel omnino non, ne qvidem in
non prohi- gravissimis causis, puta criminis Latre Majestatis, Simo-
biti nite &c aut ubi veritas rei alter haberi non po-
test, admittuntur, et si non ad condemnandum
l. 16. l. 18. l. 22. C. de pœn. tamen ad eliciendam saltem
veritatem audiri & interrogari nonnunquam à Judi-
ce possunt Mestert. in tr. deprob. Quæst. An ii, qui ad testimoni-
um dicendum inhabiles sunt p. 621. quales sunt furiosi &
mente capti l. 20. §. 4. ff. qui testim. fac. poss. Infantes l. 18.
C. de jure debil. l. 2. §. 5. ff. de testib. Muti & surdi naturâ
vel natu- tales Eckolt. adr. ff. de testib. § 3. p. 319. Vel quia lias naturâ aut
râ, lege prohibentur l. 1. §. 1. ff. de testib. arg. l. 43. §. 1. ff. de pre-
curat. Naturâ ut infantiaz proximi & pubertati proximi l. 3.
§. 5. ff. de testib. Dn. Straneb. Ex. 25. th. 23. p. 391. non vero
prodigi d l. th. 14. Lege ut infames enl. 3. §. 5. l. 15. l. 18. l. 21 ff. de
testib. Wesenb. in w. ff. d. t. n. 3. similiiter usurarii manifesti c.
a. de usur. in 610. Banniti & Excommunicati c. 12. extra de-
beret. Judæi & Hæretici in causa Christianorum l. 21. C.
de Hæret. Eckolt ad t. ff. de testib. §. 3. in fine Dissentit Bachov.
ad Treutl. Vol. 2. Diff. 5. th. 8. lit. C. Alii que de quibus Dn.
Straneb.

Strauch. d. Ex. 25. th. 14. 15. Cæteros verò qvi in certo tan-
tum casu testes esse prohibentur ut mulier in Testamento
§. 6. Inst. de testam. ordin. Advocati & procuratores in cau-
sa clientis l. fin. ff. de testib. alicq; de quibus Mostert. d. tr. in
quest. quoniam in certis causis testes, p. 619. ut hic rejiciamus,
nisi in tali causa agatur qvest unus de exceptis, nihil omni-
no svadere videtur. Ita nec cœcus à testimonio auditu per-
ceptibili depellitur Stryk. in tr. de Jure sens. Disp. 3. c. 2. n. 7.
Hahn ad Wesenb. de testib. n. 3. §. 5. infin. Modo & hoc spe-
cialiter & quidem qvod auditum proprium concernit, ad in proba-
fidelem testimoniū annotetur. Nimirum reqviri ut in tali lo-
co fuerint, in quo credibile sit ipsos contractum vel actum, ditu pro-
de qvo deponunt exactè ex audire potuisse; Qvi enim de-
ponit se audiisse ex longinquo vel tali loco ex qvō à co-
munitate accidentibus haud facile audire poterat. Farinac. de te-
requisitū stib. l. 3. tit. 7. Quæsi. 69. c. 5. n. 171. regulariter non probabit. Stryk ponitur
d. l. cap. 5. n. 2. & seqq. benè tamen si post Cortinam vel Pa-
rietem se perceperit dixerit, Farinac. de l. n. 171. Eodem. Cortinati
etiam modo & matrimonium promissum validè probatur, testes pro-
Stryk. l. c. 1. n. 17. Qvarnis alii alia insuper adminicula re-
bant
qvirant, pro qvorum conciliatione ita distinguit Farinac. etiam in
de Quæsi. 69. c. 5. n. 179. aut agitur de matrimonio dissolven-
do & alia concurrere debent reqvifita, aut de matrimo-
nio contrahendo, nec opus est aliis concurrentibus admi-
niculis. Sed hæc distinctio et si rigore & mente juris verior
fit, usu tamen fori, si Farinacio credendum, non videtur,
adeo præcisè obſervari, qvoniam Dd. omnes indistinctè
loqvuntur. d. l. n. 180. & seqq. Qvod eō usq; extenditur, ut
licet ex proposito illuc fuerint ordinati testes, tamen pro-
bent. d. l. n. 182. Hinc pro cautelâ à Doctoribus in civilibus Cautela
receptum est, ut si creditor Debitorem suum velit induce-
re ad confitendum, qvod præsentibus testibus noluerat,
testes ille uti vocantur, cortinatos adhibeat, alleg. Anth.
n. 182. pag. 404. Atq; hoc primum membrum ad declara-
tionem solius delicti commissi, vel Negotii celebrati quo-
què spectat.

De audi- §. 10. Si itaq; in tali loco fuerint testes cortinati, ubi
in proprio tale quid committitur. 2. Exigitur, ut bene notam habeant
2. requisi- vocem Contrahentium vel a iud agentium, & quidem eō
tum, ipsō tempore, qvō Actus vel Contractus aliquis est cele-
bratus. Qui autem deponit de clamore, ille etiam clamo-
ris notitiam probare debet, vox enim non involvit clamo-
Vocis no- rem, Farinac. d. qv. 69. n. 172. Ita notitia vocis ex tribus
titia tri- potissimum colligitur (1.) ex Confangvitate & sic pater
bus ex can filii vocem exacte nosse creditur. (2.) ex vicinitate, unde
sis colligi- vicinus præsumit scire acta vicini l. 9. C. de Nupt. (3.) Ex
tur familiaritate & conversatione Dn. Stryk. de jure sens. Disp. 2.
cap. 4. n. 31. & Disp. 3. c. 1. n. 11. & seqq. Qvod priorum basis
requisti & fundamentum est, d. 1. Atq; hinc assertio patris non fa-
limitatio cit veritatem, si filius aliquot annos absens fuerit, Menoch.
Vox mu- de Præsumt. lib. 2. Præsumt. 53. Vox verò non mutata regulari-
tata non ter præsumitur, vel aliud subiectum, qvod vocem imite-
præsumi- tur, substitutum; intellige mutationem, delictum, vel con-
tetur, tractum aliquem subsequentem, non antecedentem, quo-
niām qui personam bene novit, qualitatem etiam vocis
exactissimè distingvere potest, Dn. Stryk. cit. loc. n. 22. cum
seqq. Itaq; hoc secundum membrum ad solam declara-
tionem personæ, ubi delictum vel contractus jam tūm
extra controversiam est, pertinet, quam auditu etiam posse
declarari dubium non est. Farinac. de testib. lib. 2. q. 62. n.
n. 45. Mafcard. de probat. V. 1. Concl. 278. n. 15. ac proinde ad
ejus deductionem ulteriorem, si forte Actus simul sit
probandum.

De audi- §. 11. Requirimus 3. ut personæ, à quibus testes aliquid
in & pro- audiverunt, sanæ fuerint; de infirmis enim & ægrotis nou-
prio 3. re- validè satis deponitur, Farinac. d. 1. n. 188. Imo Testimo-
quisitum nium hoc longè perfectius judicamus, si testes insuper
Amplia- probare possint, non alios nisi nominatos in dicto loco
tio. fuisse, ne quidē adesse pertinisse, qvod vel procedit in eō casu,
ubi delinquentes vel contrahentes auditæ sunt in tali Cam-
erā, in quam nisi per unum ostium non patuit introi-
tus d. Amb. 194. Qua ratione testes, cortinati tām qvoad
decla-

declarationem personæ qvā ad actum celebratum
designandum, præsertim si Judici ita visum fuerit: cod. n.
195. plenam merebuntur fidem c. l. c. 6. per totum.

I. 12. Qvæ hactenus dicta, dicta sunt de auditu proprio, *Auditum vero alienum quod attinet*, duo maximè sunt attendenda; Persona nimurum in qvâ qvæ scil. audiuit, & persona, ex qvâ aliquid est auditum *Dn. Stryk. in tr.* de jure sens *Disp. 3. c. 3. n. 29. p. 191.* Priorem si respiciamus reqviritur ut sit gravis, omni exceptione major, nec suspicta, nec qvodammodo in famis, sed omnino fide digna, c. 47. extra de testib. in probatione enim extraordinariâ qvalis hæc est, testes aliter comparati esse non debent. *Stryk. d. l. n. 23.* Gravitas tamen non à Dignitate, sed fide astimatur, *Gloss. in d. c. 47.* Deinde etiam necesse est, ut auditur ea, de qvibus testis est, ante litem contestatam per verba in cit. cap. 47. ibi: & ante litem motam testifícata didicerint apertissima & rationem, quam adducit *Dn. Stryk. d. n. 27.* pariter sub n. 28. exceptiones qvasdam subiectens. Imo & certo persulsum sibi habere debet & credere, ea, qvibus deponit ita esse, nec aliter se habere, nec dubitare de depositione propriâ d. *Anth. n. 38.* cum semper ita viderit & nunquam contrarium actum observaverit, nec à senioribus & majoribus aliter audiverit, nec maiores ipsi à suis majoribus aliter perceperint. *Stryk. de jure sens. Disp. 8. c. 3. n. 28.* Weil er es niemahls anders gesehen / noch von seinen Eltern und Vorfahren anders gehört; desgleichen daß es über Menschen Gedanken also die gleiche Sage gewesen / *Klock. Vol. 1. cons. 29. n. 359. Brunn. ad l. 28. n. 2. ff. de prob. p. 62. Schneidew. adt. Inst. de usu cap. rmb. de speciali praescript. n. 37.*

I. 13. Ratione Posterioris res ita se habet, ut Testis dicat, sese audivisse à personis itidem omni Exceptione majori- bus, sed antiquioribus, & ætate superioribus, jamq; præde- functis, aut ita absentibus, ut eorum copia haud sperari qvâ, re- possit, c. 47. extra de testib. *Dn. Stryk. d. l. n. 30.* Illarum non quisita unam, sed plures vel duas ad minimum, d. c. 47. & l. 12. ff.

de testib. etiam non interrogatus nominet, qvæ nominatio
ad eo est necessaria, ut simpliciter deponens planè nihil
probet, d. l. n. 29. § 31. Hæc qvæ requisita omnia concurre-
nnia ad- re debent, si agatur de factis antiquis, l. 28. ff. de probat. l. 2.
esse debent §. 8 ff. de aqv. pluv. arc. de consanguinitate & affinitate c. 47.
exceptio, extra de testib. Vid. supra cap. 4. in aliis verò tantum potiora,
qvæ Judex arbitrabitur, desiderantur. Menoch. Arbitr. Jud.
Ques. c. 47. n. 2. Qvibus jam præsuppositis, inferre audemus,
Omnis & singulos, ad dicendum testimonium, admitti
posse, si præscriptus huc usque modus obseretur, etiam
si sint cœci, modo non sint de superioris exceptis, vel Lex
expressè perfectius testimoniam postulet. vid. §. 7. b. cap.

Qvot te- §. 14. Hic ultimô, non siccō pede prætereunda est qvæ-
stes requi- stio: Qvot testes necessariò adesse debant, ut valeat depo-
runtur. sitio de auditu? Et cum alias juxta ordinem Juditorū com-
munem, unicus testis non plenè probet, & si præclarí cu-
riæ honore fulgeat, l. 9. §. 1. C. de testib. Etiam hic admini-
mum duos adesse debere statuimus Farinac. d. 9. 69. n. 93.
Ubi cunq; enim numerus non est expressus, duos sufficere
evincit l. 12. ff. de testib. ibid. Brunnem. l. 217. in fin. ff. de V. S.
qvod Juri Divino consentaneum est. Matth. 18. v. 16. 2.
Corinth. 13. vers. 1. B. Geisler. in Disp. de numer. Testium th. 25.
& seqq. nisi ex certâ causâ plures requirere visum fuerit l. 1.
§. ult. l. 3. §. 2. ff. de Testib. Ita & vice versa in testimonio
de auditu auditus, testes non ab uno majorum, sed à duo-
bus ad minimum audiisse, deponant, dd. testib. Paciana
de Prob. lib. 1. c. 9. n. 37.

An testes §. 15. An verò testes illi de auditu deponentes
cogi pos- cogi possint ad dicendum testimonium, disqviruntur.
funt? Qvod pro meritô de omni jure affirmandum l. 16. C.
de testib. tot. t. extra de testib. cog. O. P. S. tit. 22. ratio
petenda est ex l. 9 ff. de Munerib. & honorib. fit verò
paena J. C. hæc coactio communiter vel captis pignoribus arg. §. 3.
indefinita Infl. de Saisdat. vel multâ indictâ, LL Civilibus indefini-
J. S. est de- tâ Rudger Roland de Commissar. P. 2. l. 3. cap. 7. n. 10. Qvæ
termina- Jure Sax. statuta est, nempe decem aurorum Rhenensi-
um

um inter Judicem & producentem dividendorum, & ag-
gravari proratione circumstantiarum potest O. P. S. d.
t. 22. ibique B. Philipp. Conf. un: n. 3. p. 232. Ab hac tamen Excepti-
violentia excipiuntur Parentes & liberil. 6. C. de testib. ones.
Carpz. p. 1. C. 6. D. 50. Brunn. ad l. 9. ff. de testib. n. 1. & 2. ubi
exceptiones. Fratres, l. 1. §. 10. de Qvest. Affines, qui pa-
rentium, liberorum & fratribus locum obtinent, nec non
Consangvinei Collaterales ad 6. & 7. usque gradum, l. 4.
& 5. ff. de testib. l. 10. ff. de grad. & affinib. Senes & milites l. 2.
ff. de testib. Publicani & Valetudinarii & qui cum Magistra-
tu Reipubl. causâ absunt, l. 8. l. 9. eod. Item sacerdotes *Sacerotos*
in revelandis secretis Confessionis Gail, l. obs. 100. m. 8. ubi ter admit-
nec volentes admittuntur, can. sacerdos 2. de penit. dist. 6. tentur.
c. 2. extra de off. Iud. extraord. c. 13. extra de Excess. prelat. B. lim. tatio
Philipp. ad Decis. Elect. Nov. 1. obs. 4. nisi confessio in delicto
committendô, aut periculum sit, ne opprimatur innocens
quo tamen à nomine confessi, quantum fieri potest absti-
nendum, B. Brunnen. ad l. 8. ff. de testib. n. 3.

CAPUT VI.

DE

FINE.

§. I

Finis nostri thematis fit triplex, *tum* Intentionis, *tum* Finis est
Perfectionis, *tum* Privationis, *Vid.* B. Philipp. in tract. triplex.
de subhaft. c. 4. commate l. p. 286. Finem intentionis
in Definitione nostrâ expressissim, qui est, ut fides judi-
cifat l. 12. ff. de Probat. ad formandum animi motum in *Finis in-*
ferendâ sententiâ l. 3. §. 2. l. 10. & f. ff. de testib. l. 140. ff. ad L. Aquil. intentionis
*§. 2. Exqvô, uti & reliquias supra positis promauat *Finis Per-**
Finis perfectionis seu Eff. Etus probationis de auditu, facti nis,
qui pro diversitate specierum, diversus est. Nam in au. varios of-
ditu propriô, si Judex accurate attendat, supra dicta, factus pro-
reqvista omnia, indubium est, illum judici pro sen- ducit.
l. 4. C. de Edendo, l. 9. C. de O. & A. l. 14. ff. Propriô
de pro. in Civilib.

de probat. plenissimam facere fidem. Wissenb. Diff. 43. th. 13.
p. 438. non obſt. c. 3. extra de ſucess. ab intell. Vid. Farinac. d. Q.
69. n. 142. & ſeq. Dn. Stryk. d. Diff. 3. cap. 2. n. 5. Ratio eft evi-
dentiſſima; cūm omni testi de re ſenſu corporeō depo-
nenti firmitiſſimē credatur, cur non & de auditu proprio te-
ſtificanti! Mafcard. de probat. Vol. 1. Concl. 278. n. 8. Jacob.

in Crimi- Menoch. A. J. Qv. lib. 2. caſ. 475. n. 15. In Criminalibus verò
nalibus indicium ad torturam concurrente famā & aliis admini-
culis; Juxta regulam à Fulvio Paciano de Probat lib. 1. c.
10. n. 4. traditam: In quibus probatio ad auditum plenam fa-
cit fidem in civilibus, in illis facit indicium ad torturam in
criminalibus. Cujus asserti ratio posita videtur in diſſi-
cilitate probandi, probationisq; evidentiā, qvæ in criminali-
bus requiritur. Farinac. c. l. n. 90. qvam ſententiam con-
firmat aliquo præjudiciō Academiæ Francofurtanæ Stryk.
d. Diff. 3. c. 1. n. 39. & ſeqq. ubi n. 42. in puncto adulterii, cūm
teſtis depofuerit, ſe audiviffe, qvod qvater acculatam carna-
liter cognoverit, coniunctis aliis adminiculis, Facultatem
torturam Anno 1670. d. 2. Maji adjudicatæ, refert; qvam,
remotis illis adminiculis, non adjudicarent. Zanger. in tr.
de Quæſt. cap. 2. n. 213. p. m. 831. In criminē tamen leſa
Singulare Majestatis, puta cum de conſpiratione, qvæ communiter
eft in Cri- inter privatos lares parari ſolet, deponatur, auditum ple-
ninel Leſe nè probare, autumat. Farin. d. Quæſt. 69. n. 192. adde L. 7. pr.
Majestat. ff. ad L. Jul. Majest. L. 10. pr. & ſ. 1. ſt. d. Quæſtion.

Ex Audi- §. 3. De auditu alieno pariter res expedita eſt; in
tu alieno caſibus in præced. capite enumeratis plenam non minus me-
probamus rebitur fidem, ſi debita obſerueretur ratio. Farinac. d. l. n. 31.
vel plene & ſeqq. Menoch. A. J. Qv. lib. 2. cons. 475. Mafcard. de prob. Vol. 7.
Concl. 137. n. 48. Extra vero illos caſus etiamſi Auctor sit
vel præ- demortuus, Pacianus l. 1. c. 9. n. 21. præumptionem tantum
sumiue. faciet, illamq; non oneris probandi translativam, ſed admini-
culationem duntaxat, Farin. d. l. n. 34. Fachmann lib. ii. contr.
66. p. 50. nec ad capturam (quid dicam torturam?) ſuffici-
entem, ob rationes à Dn. Stryko in d. cap. 3. n. 49. & ſeqq.
allegatas.

§. 4. Atq;

§. 4. Atque in his consistit finis intentionis & per Finis Pr.
fectionis Probationis de auditu. Finis Privationis, sive ra- rationis
tio contrariorum sequitur, qui est i defectus probatio- consistit
num l. 4. C. de Edendo. l. 9. C. de O. & A. ubi reus non tam 4. In defe-
ctu instatiā, quam ab ipsā actione absolvitur c. 3 extra de caus. Etū proba-
poss. & pign. cap. f. extra de Jurej Dn. Swendendorff. ad Eckoltionis
et. ff. de Probat. n. 6. Dissentit Eckolt. all. loc. propter l. 10. §.
3. ff. de Edend. L. 31. ff. de Jurej. 2. Formæ amissio, in cap. 2. In for-
proximè precedente, forma enim ad amissum est observan- me amis-
sa c. 29. extra de Reſit. Spoliat. c. 22. extra de Reſcript. eāque ſione
neglectā totus actus vitiatur. B. Philip. ad Decif. El. Nov. 5. In testi-
ff. Obs. 2. n. 13. 3. Testium inhabilitas, d. cap. 5. 4. Ob- um inhab-
ilitum non ad æquatum in c. 4. & 5. Reprobatio; quæ efta bilitate.
Etus, qvō vel probationis ſuceptæ fundamentum elidi- 4. In obje-
tur. O. P. S. tit. 21. Carpz. tit. 23. artic. 2. §. 2. vel exceptio- eto nō ad-
nes peremtoriæ, in ipsā litis confeſtatione, ſub pena de- aquanto.
fertionis oppoſitæ. l. 9. vers. Habite C. de Except. l. 18. ff. 5. in Re-
commun. divid. O. P. S. Tit. 21. §. Da auct. Philipp. in Uſu Pr. probatio-
Inst. lib. 4. Eclog. 68. probantur. Magnif. Dn. Born. in alleg. ne.
Disp. ad univers. ius Jud. 1. lib. 53. Et proceditur cum eā ferē,
ut in probatione diximus, niſi qvod jure S:X. Termi-
nus, in noſtrā testium probatione, à die inſinuatæ cita-
tionis ad publicationem attestationum audiendam cur-
rere incipiat. Conſ. Elecī. Aug. 16. P. 1. O. P. S. Tit. 21. verbo
iedoch aver. ibid. B. Philipp. Conſider. 1. n. 2.

CAPUT VII. DE AFFINIBUS.

§. 1.

AFFINIA ſunt reliqꝫ Probationum species, de qvī. *Affinia*.
bus Mascard. de Probat. V. 1. in proœm. in primis
verò probatio ex famâ, non illa, quæ infamia oppo-
nitur l. 5. §. 1. ff. de Extraord. cognit. nec quæ à vanâ populi
D voce

voce oritur l. 12. §. 1. Q. de Poenis. Sed ea, qvæ est communis opinio voce manifestatâ ex suspicione proveniens L. 10. §. 5. ff. de Quæst. qvæ p originem traxit à personis fide dignis, gravibus, juridicis, de quærum commodô non agitur, & ubi apparet à quâ nam ratione & causâ eadem proveniat. Maserat. de probat. V. 2. Concl. 749. n. 9. Dn. Syrk. d. tr. c. 4. per tot.

Epilogus.

Hæc sunt, qvæ placido Eruditorum examini, judicioque subjeci, tpe fretus certissimâ, fore; ut, qvæ vel minus accuratè vel non sufficienter in materiâ hâc expressit animus adhuc infirmius, nec ad omnia satis præparatus, benevolentius suscipiant, faventius legant, æquius interpretentur omnes, qvorum tanta semper apud me est eritque Autoritas, qvanta Veneratio ab illustri ipsorum culmine proficitur, qvantaq; informatio & eruditio ab ipsorum humanitate in subiectissimos etiam redundat. Deo vero Ter Optimo Maximo piissimas gratias referens; eundem supplex imploro, ut omnia, qvæcunq; ausus fuerim, in sui gloriam, Reipublicæ patriæ amorem proximiqe emolumen- tum dirigere velit. Hic est eritque semper mihi propositus exoptatusqve

F I N I S.

Errata.

In Cap. 3. lin. 8. in f. pro illum, legas ullum. Cap. 4. §. 5. lin. 4. pro Cap. 17 leg. 27. d. c. 4 §. 5. lin. 24. pro n. 13. leg. 139. p. 398. fac b. c. 5. §. 9. lin. 14. pro l. 2. lege l. 3. Reliqua qvæ forte irrepserunt B. L. æquius corrigat.

Co-

COROLLARIA.

I.

Testes ad probandam consangvinitatem deponentes, non videntur singulares, etsi unus dicat, se à duobus audivisse, alter vero ab aliis duobus. *Stryk. de Jure sens. d. 3. c. 3. n. 35.*

II.

Testes ad perpetuam rei memoriam non solum deponunt de auditu alieno, sed etiam de proprio, *Diss. cit. Autor d. l. n. 45.*

III.

Auditus non excusat à dolô, si qvis injurias ab aliò auditas propalet, juxta vulgatum: *Werman hilft nicht. Schneider v. ad tit. Inst. de injur. §. I.*

IV.

Faber vel alias cum strepitu laborans, qvi laboris sonò auditui Doctoris aut Studiosi molestus est, à vicinitate potest depelli. *Dm. Stryk. d. t. Disp. 3. cap. 2. n. 10. seqq.*

Ad

Nobil. Dn. Respondent.
Civem & Amicum M. Di-
lectissimum.

Auditum in cathedrâ tractas, res mira,
loquendo:
Audiet Auditum hunc Patria Docta
Tuum.

D. Val. Alberti, P.P.

Quanta in Jure tibi fuerit solertia, Amice,
Testibus haud opus est, hæc documenta pro-
bant,
Ex auditu alii; probat & confessio nostra.
Det Deus ut tandem digna brabæa probent.
Mens & votum
PRÆSIDIS.

Judicibus nequeunt sat demonstrata videri
Qvæ vagus *Auditus* nî nisi certa facit,
Quid probet *Auditus*? Te vero cum audio fantem,
Clarum est, Te docti nomen habere Viri.

f.

A. H. Möllerus, Lubeccensis.

Leipzig Diss. 1680
X 2373073

107

B.I.G.

Q. D. B. V.
PROBATIONEM
DE
AUDITU,
Magnifici JCTorum Ordinis
indultu,
^{& sub}
P R A E S I D I O
D O M I N I
RIDERICI PHILIPPI, Lips.
J. U. D.

add. IV. Martii, Anno M. DC. LXXX.
H. L. Q. C.
P. P.

GEORGIUS FRIDERICUS Scharff/
Lygiô - Silesius,
Autor.

LIPSIÆ,
Literis JOH. WILHELMI KRÜGERI.

Monogram of the author.

